

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 > — >
Negyedévre . 5 > — >
Egy óra . . 1 > 70 >
Egyes szám ára 8 fillér.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
kir. itélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lap szétküldésére vonatkozó
fólszólások intézendők.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
az első emeleten,
hová a lap szellemi részét
illető mindenkézes közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

A jövő évi választások.

Pécs, 1900. július 4.

Nemcsak az országgyűlés szünetelése folytán beállott belpolitikai szélcsend az oka annak, hogy a különböző pártok sajtó organumai most sűrűn foglalkoznak a jövő évi választások esélyeivel; nagyban sarkalja erre őket a szabadulás vágya abból a furcsa helyzetből, a mely előállt akkor, mikor Széll Kálmán megcsinálta a jog, törvény és igazság állítólagos uralmának új rendszerét azzal a parlamenttel, a mely a jog, törvény és igazságnak szemérmetlen legyűrésével, a hatalmi visszaéléseknek minden eddigi mértéket meghaladó féktelenkedései közben jött létre.

Azok, akik a jog, törvény és igazság magasztos jelszavait úgy a kormányzatban, mint a törvényhozásban tényleg is megvalósítva óhajtanák látni, azon voltak már előbb, hogy a nemzet valódi akarata minél előbb érvényesülhessen egy új választásban, mert joggal tartottak tőle, hogy ez a bűnben fogantatott parlament az új rendszer által hirdetett alapelveket csak úgy kiforgatja valódi lényegükből, mint a hogyan meghamisították a nemzet akaratát ennek a parlamentnek összetoborzása érdekében.

A régi hatalmi rendszer visszaállítása után ábítózkodó pedig azért akartak minél előbb túlesni az új választás esélyein, mert most még nagyrészt ugyanazok a hatalom kezelői, akik pozíciójukat annak a hatalmi

rendszernek köszönhetik s így nem ok nélkül reménykedtek abban, hogy ezek részint hálából, részint pedig jövőbeli boldogulásuk érdekében föl fogják használni a kezükben hagyott közhatalmat arra, hogy a régi módszer alkalmazásával új életre keltessék a régi rendszert minden hatalmi tényezőjével egyetemben.

De hát az az új választás még egyre késik az éj homályában, valószínűleg azért, mert az új rendszer inaugurálójára nem is annyira a jog, törvény és igazság uralmát, mint a békés tovább tengődést akarja biztosítani s erre a célra legalkalmasabbnak látja a tényleges parlamenti többség széthúzó elemei között járnai a tojástáncot s egyik frakciót a másiknak a féltékenykedésével sakkban tartani.

S így most már valószínűnek látszik, hogy a Bánffy parlamentje természetes halállal fog kimulni, kihuzza mandátumának egész időtartamát s így új választásra csak a jövő év telén lesz kilátás. A mostani országgyűlés mandátuma 1901. november 23-án jár le, a mely időtől számított három hónap alatt hivandó egybe az új országgyűlés. A választási kampány e szerint téli időre esnék s ez újabb fegyvert ad a Tisza-Bánffy-klikk ellenségeinek kezébe, hogy az országgyűlés mielőbbi bezárását követeljék, mert számítanak arra az általános ellenszenvre, a melyet annak idején Szapáry téli választási hadjárata ország-szerzte felkeltett.

Csakhogy a jövő év első felében alig

lenne lehetséges az országgyűlést fölszlatni, mert ebben az időben vár elintézésre ismét a kvótakérdés, meg a delegációknak is tavasszal kell elvégezniük tárgyalásaikat. De ha az év első felében nem eshetik meg a választás, akkor nemcsak téli választásoknak néznénk elébe, hanem az országos képviselőválasztások összeesnének a törvényhatósági választásokkal is. A jövő évben telik le ugyanis a vármegyék tisztújításának időszaka is, tehát 1901. december havában országos tisztújítás lesz s ezt megelőzőleg a megyei törvényhatóságok bizottságai is fele részben újra választandók lesznek.

A választásoknak illetően összetorlódását pedig veszedelmesnek hirdetik a kormánypárton, mert így a törvényhatósági választásoknál is a politikai pártoskodás játszana a döntő szerepet s ezért figyelmeztetik a kormányt, hogy gondoskodjék róla, nehogy az országos képviselőválasztások összeessenek a vármegyei tisztújításokkal s az ezt megelőző bizottsági választásokkal, mert ezek károsan hatnának egymásra. Ebben a figyelmeztetésben persze benne van az a gyöngéd célzás is, hogy mivel új választást elrendelni a jövő év első felében nem lehet, második felében meg nem tanácsos, hát essünk túl rajta minél előbb, lehetőleg még az idén.

Hát ha minden egyébben el is fogadnók ezt az okoskodást, abban nem járulhatunk hozzá, hogy a törvényhatósági és az országos képviselőválasztások egy-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Első csalódások.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Írta: Horváth György.

Minden a világon s így az ember jóléte, boldogsága, boldogtalansága is a sorstól függ. Az egyiket lépten-nyomon kíséri a szerencse, a másikat az örökös csalódás. Az előbbi megelégedett s áldja szerencsés csillagzatát, az utóbbi átkozza. Átkozza még a szegény gólya madarat is, miért nem vitte őt egy hercegi, grófi vagy legalább is miniszteri bölcsőbe, mert oda éppugy, mint ide, vibette volna. Gonosz madár!

Urszini Oszkár a cudar gólyamadár nem is bölcsőbe vagy ágyba, hanem egy legszegényebb család pincelakásának egyik sarkába, egy a földre terített, ágat pótló szalmaszákra tette le.

Midőn Oszkár tizenhárom-tizennégy éves lett, már is saját jövőjéről gondoskodott s elment egy rőtös-kereskedésbe tanoncnak, hol négy év alatt kiképezték a „méter” helyes kezelésében. Pár év múlva azonban otthagya

pályáját, mert hozzáfűzött reményei, céljai elérhetleneknek bizonyultak. Bántotta ugyan Oszkár ezt a csalódása, de hát nem az az ember volt ő, kit az első csapás harcképtelenné tesz. Ha látta, hogy egyik terve nem sikerül, otthagya s rögtön más módokról, tervekről gondoskodott.

Igy történt aztán, hogy Oszkár egy ügyvédhez került huszonötforintos díjoknak. Látni kellett volna most Oszkár, mily tenhéjazón, gögösen beszélt kevés barátjaival és ismerőseivel. Ha ezek egyikének vagy másikának eszébe jutott megkérdezni, hogy mennyi a fizetése N. ügyvéd urnál, saját zsebére hazudva, mindig többet mondott a valónál.

Hogy kopott ruházatát eltakarhassa, vett részletletagadásra egy egész öltözéket helyettesítő köpenyt, melyet az évnek mind a négy szakában használhatott. Dacára azonban a legnagyobb gondtal takart szegénységének, az bizony mégis leritt róla, mert egy nyolcvan krajcáros kalapot, a mely már nagyon kopott volt és kicsinysege miatt sehogysem illett a fejére, több évig elviseit.

Oszkár ez ideig látszólag meg volt elégedve sorsával, csak egy különös, még nem ismert érzemény hiányzott neki, mi minden felnőtt embernek életszükséglete: a szerelem. Mert valamint a zöld folyondár átkarolja, át-

fonja a fát ezernyi karjával, ép oly szükséges az ifjunak a szerelem, egy szerető nő, kit karjaival átölelve, fenntartsa, boldogítsa őt. Oszkár ettől az életszükséglettől ösztönözve, csakhamar kiszemelt magának egy esinos, fiatal özvegyasszonyt, kit még leánykorában ismert s elkezdte tenni a szepet. A fiatal asszonyka azon nők közé tartozott, kik, ha csak egy kissé arcukhoz áll a közeledő férfi, csakhamar kegyüket adják neki egy időre, amíglen ráunva, az elődjei sorsára juttatják, ismét új kaland után vágyva.

Szívesen tűrte tehát a szép asszonyka Oszkár szerelmi vallomásait és ömlengéseit, már csak azért is, mert ez idő szerint úgy sem volt kísértője, lovagja. Azt azonban kikötötte, hogy csak úgy fogadja el lovagjával, ha kopott ruhaiból kivetkőzik s fessen jár, (mert hát így nem passzolnak össze) s ha a dalkör tagjai sorába lép és a többi.

Urszini Oszkár a fiatal asszonyka minden kívánatának pontos teljesítését ígérte, ámbar nehezen ment, míg kopottságából kivetkőzött s a mig sikerült neki egy-két szabót rászedni, kik ugyan még a mai napig sem kapták meg a ruha árát. Kopott kalapját azonban, mintha csak sohasem akart volna tőle megválni, még most is viselte. Ez boszantotta a szép asszonyt s azért csak olyan he-

beesése valami nagy veszedelmet rejtene méhében a közigazgatásra nézve. Hisz tudjuk, hogy törvényhatósági önkormányzatunkat eddig is az a megbocsáthatatlan közöny tette életképtelenné, a mely a törvényhatósági választások iránt a választó közönség részéről tapasztalható volt. Megyei törvényhatóságokban a bizottsági tagok választása soha sem tudott általános érdeklődést kelteni, úgy, hogy a járási tisztviselőknek és a községi jegyzőknek kellett nagy erőlködéssel egypár választót összerelnie, akik aztán szó nélkül leszavazták azokra, akiket a választást intéző hivatalos apparátus megválasztandókul eléjük terjesztett. Így aztán a megyei bizottságokba ellenőrzőként túlnyomóan olyanok kerültek bele, a kik vagy nem érdeklődtek a közügyek iránt, vagy függő viszonyban állottak az ellenőrzendő hatósági személyek irányában.

Ezen a bajon csak a közérdeklődés felkeltésével lehet segíteni, azt pedig tudjuk, hogy nálunk a közérdeklődés mindig alszik, csak az országos képviselőválasztás idején ébred föl mélyeséges álmából s akkor aztán érdeklődik nemcsak a politikai választás, hanem a helyi közérdekű ügyek iránt is. Ha tehát országos képviselőválasztás idejére esik a törvényhatósági választás is, akkor ez utóbbinak aligha lenne az az álmos képe, a milyen egyébkor rendszerint lenni szokott s megválasztott bizottsági tagok bizonyára jobban a szívükön is hordanák önkormányzati hatáskörükben annak a választóközönségnek az érdekeit, a melyet nem kötéllel fogdostak össze a megválasztásukhoz.

Persze akkor nem olyan könnyű lenne a választási elnököknek megválasztottak gyanánt beliferálni a főispánilag előzetesen megállapított névsort s viszont a közeli tisztújítás esélyeinek kitett tisztviselők sem érvényesíthetnék olyan feszélyezetlenül hivatalos hatalmukat az országos képviselőválasztások befolyásolására.

És bizonyára ezt értik kormánypartii

lyen adott neki találkat, ahol senki sem látta őket, mivel Oszkár nem is törődött. Nem bánta ő azt, hogy a sokaság közt nem sétálhat választottjával, mert hisz azért bőven kárpótolta a szép asszonyka akkor, ha magánosan voltak.

Most még egy feltételt kelle teljesíteni Oszkárnak: hogy a dalkör tagjai sorába fölvétesse magát. Igen ám, csak hogy az nem ment olyan könnyen, mint a két szabónak rászédése. Volt ugyan Oszkárnak egy barátja a nevezett körben, kinek révén remélt oda jutni, de, oh fátum! időközben azt is kitétek onnan s így ismét csak saját magára volt utalva, hogy a körbe juthasson. Gondolkodott száz meg száz módról, hogy miként juthasson oda, már kopott kalapját is ujjal cserélte föl, de mind hasztalan.

Néhány ismerőse, kik a kör tagjai valának, nem tartották érdemesnek fölvezetni, sem ajánlani, mi valószínűleg nem »jó tulajdonságai« miatt történt. Már-már kétségbeesett Oszkár, mert most már nemcsak hitelezői zaklatták és nézték le fizetésképtelensége miatt, hanem a szép asszonyka előtt is már-már elvesztette amúgy is kicsiny renomóját.

Végre sikerült neki egy ismerőst rávenni, hogy vezesse föl és mutassa be a körben. Már elérve látta vágyait és olyan érzelmmel ment fel, mintha már beiktatott tag volna.

résről az alatt az egymásra hatás alatt, mely az országos politikai és a törvényhatósági választások összerelődéséből keletkeznek. Pedig hát a jog, törvény és igazság szempontjából ez az egymásra hatás csak üdvös eredményekkel járhatna.

A magyar katolicizmus jubileuma rendezőségének köszönete.

Pécs, 1900. július 4.

A kilencszázéves magyar katolicizmus jubileumi ünnepségeit Pécsen június 28-án és 29-én rendező bizottság ma a következő köszönetnyilvánítást adta ki, Spiess János és Erreth János elnökök, Bitter Illés, titkár és az összes rendezőségi tagok aláírásával:

Pécs sz. k. város m. t. Polgáraihoz.

Tisztelt Polgártársak!

Derült sugár vonult át a köznapi élet szürke hangulatán: az az ünnep, melylyel a keresztény Magyarország fennállásának 900 éves jubileumát (jun. 28. és 29.) megültük. Főlemelő és tanulságos volt ezen ünnep. A multnak homályából évszázadok eseményei léptek elő, megdönthetetlen logikával okosítván bennünket, hogy az Isten bölcsesége vezeté mindedig a történelem viharain át nemzetünket; tusák napjaiban is a szent kereszt volt biz'onságunk horgonya; hogy a kereszténység tanaiból hordtuk össze az alapot a magyar kultúra szentélyéhez; hogy ami szép és jó van haladásunkban, századok folyamán a kor követelményeinek megfelelően a kereszténység növelte nagyra. S mi, látván a Népek Urának hozzánk való nagy szeretetét, térdre hullottunk s megindult szívünköl önkéntelenül szakadt fel a hála éneke: „Te Deum laudamus“.

S ahogy áldozatul vittük a Magasságbelinek trónja elé 900 évnek megszentelt fájalmát, fájó örömet, meglevenedtek előttünk a hősiség csodái, melyekkel hadverő eleink családi tüzhelyeik mellett a keresztény civilizációt is védelmezték; felelevenedett az a lelkesedés, melylyel ideálokért úgy tudtunk küzdeni a multban s a szent hagyományok kultuszából, a fényes mult dicsőséges emlékeiből új erőt merítvén a szebb jövőre, fajunk, magyar fajunk életképességének büszke öntudatában ellenállhatatlanul tört elő keblünköl az

Oh, de midőn Oszkár a terembe lépett, csak bizalmatlan, gunyos arcokat látott maga körül, mi őt egészen kihozta sodrából. A tagok itt-ott összedugták a fejüket és sugdostak gunyos nevetés, kacagás közt s mintha ezeket a szavakat vélte volna hallani: »Hát mit keres itt köztünk ez a röfösgegéből lett dijnok? Ki hozta ide?!« Oszkár sápadozott magában. Sápadt arcát azonban egyszerre biborvörös pir váltotta fel. Vajjon mi okozhatta ezt? Hátulról valaki a vállára tette a kezét és mondá:

— Ejh, de régen láttam, Urszini uram, de ha már itt van, vallja meg őszintén, hogy van-e szándéka kifizetni ruháját?

Oszkár hebegett és nem tudott szavakat találni.

— Hja, gavallért játszani, fessen járni és nem fizetni — folytatja a gonosz szabó — mindez olyan dolog, mihez sokan értenek, de vegye tudomásul, ha elsején nem fizet, elárvereztetem a ruháit.

Oszkár nem ijedt volna meg jobban, ha a menydörgős menykő csapott volna le melléje, mint szabójától, kinek váratlan megjelenése annyira megijesztette, hogy szinte desperált lett. Mihelyt magához tért egy kissé, fogta kalapját és botját, rohant ki a teremből, akár csak ezer ördög üzte volna. Valóságos Isten

ének, a magyar nemzet imája: »Isten áldd meg a magyart!«

Az öröm napjai elmúltak, csendbe hanyatlott az ünnepi zaj. De él és virulni fog bennünk hervadhatatlanul az a két eszme, mely az ünnepek alatt megnövekedett erőben és határozottságban: a vallásosság és hazafiasság eszméje.

Hála és elismerés, köszönet és hódolat Pécs város mélyen tisztelt Polgárainak, kik tele fogékonysággal az emberi lelket betöltő ideálok iránt, rang és valláskülönbség nélkül vettek részt ünnepségeinken s oly tiszteletet parancsoló készséggel működtek közre, hogy ünnepünk, a kereszténység ünnepe, minél kedvesebb legyen az emlékezetben.*

Hirek.

Pécs, 1900. július 4.

Zongora-gyógymód.

En imádom a zenét.

Sőt, hogy önöknek fogalmuk legyen arról, hogy milyen nagy barátja vagyok a zenének, ime hallják: úgy szeretem, majd megeszem!

Ugy látszik: az a hölgy, a ki a szomszédban lakik, nagyon jól tudja ezt, mert reggeltől estig fáradhatatlanul veri, üti, ökleli a zongorát, miközben többnyire ezt a dalt játssza:

Csongorádi biró lánya, ihaja!

Zabot főzött vacsorára, csuhaja!

Hogy a történeti igazság ellen ne vétsek, ezennel kijelentem, hogy nem tudom biztosan, vajjon jól hallottam-e: zabot-e vagy babot főzött-e a csongorádi kisasszony?!

Az Isten áldja meg őt! . . .

Már mint a zongorázó szomszédomat, mert a csongorádi biró kisasszonyt nincs szerencsém ösmerni.

Mennyi álmatlan éjszakát köszönhetek ennek a zongorának.

Eldig abban a betegségben szenvedtem, hogy . . . No de ne vágjunk elébe a dolognak. Tehát:

Pécs város hölgyei, urai, polgárai, polgárnői, minden rendű és rangu lakosai! Önök-höz általam azon felhívás intéztetetik, hogy mindazok, a kik tudó, szív, máj, lép és lép elzsírosodásban szenvednek, a kiket csúz és csiz bánt, a kik napszurásosak (t. i. a nap által meg vannak szurva) és holdkórosak —

csudája, hogy a lépcsőkön, melyeken leszaladt, össze nem törte magát. Hazaérve, otthon egészen átengedte magát búskomorságának, gondolkozván, hogy most már mit legyen teendő. A szép asszony most már megveti, lenézi; hitelezői szünet nélkül zaklatják, mig az emberek jóízűen kacagnak rajta.

Oszkár könyekre fakadt elkeseredésében és siratta szerelmét is — mert csak most jött rá, hogy a szép asszony önző, rosszlelkű, ki csak azért tartotta és türte maga mellett, föltételeket szabva neki, hogy önös érdekeit általa elérhesse. De ő még így is szerette azt a csábos szirént, még most sem tudott lemondani róla, mig végre egy váratlan körülmény nem készítette rá. Pár nap mulva egy levélkét kapott a szép asszonytól, melyben tudtára adta, hogy egy vasuti hivatalnok megkérte a kezét, mely nem mindennapi alkalmat dőreség lenne tőle elszalasztani. Persze, ez csak ürügy volt a szakításra.

Igy rázta le a szép asszony a céljainak meg nem felelt udvarlóját, hálóját kiterjesztve ismét új áldozat után.

Az eset óta már hónapok multak s Oszkár, ki már kiheverte a szerelem sorompójában kapott első sebet, ismét fölvetette a harcot a szép nemmel, keresve az igazi szerelmet, a boldogságot.

iratkozsanak be az én gyógyintézetembe, a mely már is világhírűnek készül lenni.

Nem csinálók belőle titkot, hogy miként fogom betegeimet kurálni:

A meggyógyulandó reggel 7 órakor leül egy karosszékbe és vár. Egyszerre csak fölcsendül néhány méla akkord és a szomszéd — a ki nem tudja, hogy ő most tudtán kívül gyógyít — a »Csongorádi bíró lánya« című örökké szép dalt intonálja.

A páciens eleinte egészen hidegen hagyja az, hogy ő nagysága zabot főzött vacsorára, de mikor dél felé is jár az idő és még mindig csak a csongorádi bíró lánya beszélget magáról, a szegény halandó már azt sem tudja, hogy mi ő: bab-e, vagy zab? Délután már kikérezkedik a szanatóriumból, én persze nem engedem, a mire általános verekedés támad, a vesztesek persze a páciensek, mert én kiugrom az ablakon, ők bent maradnak és három nap és három éjszakán keresztül nem hallanak egyebet, mint a csongorádi bíró kisasszony bus-fóhászait. Az álmatlanul eltöltött éjszakáktól lesoványodnak azok, a kik elzsírosodásban szenvednek, azoknak pedig, a kik csuzosak voltak, a folytonos fel- és alá járkálástól kiszökik a reuma a lábukból, a holdkórosoknak pedig elmegy a kedvük a holdba mászkálni.

Kérem ezen hirdetésemnek minél szélesebb körben való terjesztését. E.

Napirend 1900. július 5-én.

Naptár: csütörtök, július 5. — Róm. kath.: Cirill. — Prot.: Sarolta. — Görög-kel. (június 22.) Eusebius. — Zsidó: Thamusz 8. — Nap két 4 óra 10 perckor; nyugszik 7 óra 55 perckor. — Hold két reggel 9 órakor; nyugszik este 9 óra 55 perckor.

Időjárás. A központi meteorológiai intézet jelzése szerint: helyenkint csapadék, zivatarok és hősültyedés várható.

Katonai utóállítás reggeli 8 órakor a Scholzféle sörházban.

— (Személyi hír.) Tormay Károly alispán tegnap este Mohácsról hazaérkezett.

— (Baranyamegye állandó választmánya) ma délelőtt 10 órakor ülést tartott a megyeház nagytermében báró Fejérváry Imre dr. főispán elnöke alatt a jövő hétfőn tartandó vármegyei évnegyedes rendes közgyűlés tárgysorozatának előkészítése végett. Az ülésen jelen voltak az elnöklő főispánon kívül Tormay Károly alispán, Koszits Kamill főjegyző, Kovácsfi Kálmán főmérnök, Simonffy János, Benkő Gyula, Driesz Lajos, Nagy Jenő tiszti főügyész, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Mende Lajos dr. tiszti főorvos, Jagits József, Stajevics János, Koszits Ákos tiszti ügyész, Gyeness Klétus főszámvevő, Margittay Péter, Darácssy Ödön dr., Mándy Samu, Zwonicek Alajos, Madarász István, Darócy Aladár dr., Kiss Emil dr., a járási főbírák és a referens aljegyzők. Az ülés épen nem birt nyári hangulattal; a bizottsági tagok töviről-hegyire meghánytákvettették a napirendet s több tárgynál oly hosszadalmas vita volt, hogy az ülés egy óra után végződött be.

— (A miniszter úr könyve.) A földmivelésügyi miniszter már megint könyvet ír. S ha a miniszter ur könyvet ír, ez annyit jelent, hogy azt, ha kell, ha nem, terjeszteni és megvenni muszáj. A földmivelésügyi miniszter ur kiadásában most egy »Utmutatás az okszerű szőlő, must és borkezelés« című könyv jelent meg, mely állítólag irgalmatlanul hasznos a gazdaközönségre s mindössze csak negyven fillérbe kerül. Tehát vegye meg mindenki, azt azonban előre is kijelentjük, hogy utmutatás szerint kezelhető szőlőt — nem ad a miniszter ur.

— (A tűzrendészet a megyében.) A belügyminiszter utasította a megyei törvényhatóságokat, hogy a tűzrendészeti szabályrendeleteket a községekben szigorúan betartsák. Ez alapon Tormay Károly alispán kidolgozta a megyei tűzrendészeti szabályrendelet módosítását s azt a mai állandó választmányi ülés elé terjesztette. A szabályrendelet körül hosszas vita fejlődött kis Jagits József, Simonffy János, Zwonicek Alajos, Benkő Gyula és az alispán szóltak a módosításokhoz. A szabályrendelet általános irányelveket tartalmaz, de e mellett kötelezővé is tételik részletekben a községeknek, hogy azok is betartsák, kik autonóm községi joguknál fogva külön szabályrendeletet nem alkotnak. Épen ezért s mert másrészt a tagosított és nem tagosított községekben más és más intézkedések szükségesek, az ülés hosszas vita után egy bizottságnak javasolta kiadni a tervezetet, mely a kérdést alaposan tanulmányozza a megyei mezőgazdasági bizottság meghallgatásával. A bizottság tagjai lettek Tormay Károly alispán elnöke alatt Jagits József, Benkő Gyula, Simonffy János és Madarász István.

— (Befejezett fegyelmi ügy.) Kerbolt Pál, volt kórházi gondnoknak már régóta húzódó fegyelmi ügye végre befejezést nyert. A városi közigazgatási bizottság fegyelmi választmánya által hozott határozatot a belügyminiszter ugyanis a vétség és a kártérítés iránti felelősség kérdésében helybenhagyta, a büntetés mérvét azonban ezer koronára emelte fel.

— (Betörés fényes nappal.) Kocsis Szilárd kekesdi lakos szőlőjének présházába a napokban eddig ismeretlen tettesek fényes nappal betörték s onnan több gazdasági eszközt, valamint körülbelül negyven korona értékű élelmiszert elloptak. A gazda panasza folytán most nyomozzák az ismeretlen tetteseket.

— (A kácsfalui körjegyzőválasztás.) A folyó április hó 5-én névszerinti szavazással Kovács Pált tizenkilenc szavazattal, Mészáros István tizenöt szavazata ellenében körjegyzővé választották Kácsfaluban. A választás ellen Vojtits Simon és öt társa felebbezést jelentett be, melyet ma tárgyalt a megye állandó választmánya. A felebbezés azt panasolja, hogy a választást vezető tiszteletbeli főszolgabíró nem tartotta be az alakiságokat; a szavazatokat a közgyűlési terem melletti szobában szedte be négy bizalmi férfival és a választási jegyzőkönyvbe nem vette bele a szavazatokat, hanem külön íven jegyeztette fel. Jagits József, Darácssy Ödön és Simonffy János ez alapon a választást megsemmisítendőnek tartják; az alispáni javaslat azonban az alaki hibákat nem látja fennfogni s emellett beszéltek Kiss Emil dr. és Benkő Gyula. Végre is szavazásra került a dolog s a választmány nagy többséggel elhatározta, hogy a közgyűlésnek a választás jóváhagyását fogja javasolni, mert a választó közgyűlés megszakitva nem lett s a külön szobába — melynek ajtaja nyitva volt — a tűzveszély miatt kellett bemenni s végül a jegyzőkönyvhöz csatolva van az aláírt szavazatjegyzék is.

— (36.) Még bizonyára fülében donganak az olvasóközönségnek a tavaszi dalok köl-

tőinek versei, mely dalok még csak néhány héttel ezelőtt is aktuálisak voltak. Most már azonban pihen a lant, pihennek a költők is, a koboz hurjai tikkadtan ereszkednek ki, a napi események szürke krónikása pedig nagyokat fujva, ütögeti tollát a kiszáradt tentatartó fenekébe s karmolva, lomhán rakja egymás mellé a betűket, melyeknek összesége aztán hatalmas szidás, káromkodás a kutya meleg ellen. Node már igazán sok, a mit velünk elkövetnek az égiek! Méltóztassanak elképzelni, a mai délelőtti órákban 30° meleg volt, mely az ebédutáni órákban néhány fokkal növekedett is. Hát ki lehet ezt bírni? Aztán meg az izzadáson kívül más hátránya is van ennek a kánikulai melegnek: az, hogy igen birtelen megérleli az uborkát, mely bár lehet kedvelt idény a fürdőzők számára, de keserves azoknak, kik a napi krónikát írják akkor, mikor nem történik semmi. S bizony-bizony nemsokára el fog következni az az idő, midőn fel fog támadni a fumei cápa, mit különben 36° hőségben nem is lehet tőle rossz néven venni!

— (Vasútügyek.) Az eszék—kisköszegi és a kisköszeg—monostori vasutak ügye ismét foglalkoztatta a megye állandó választmányát a mai ülésben. Az érdekelt községek közül Elversz és Horváth vállalkozóknak a hozzájárulást eddig három község szavazta meg. Karancs község tizenötezer forintot ad a vasúthoz ötvenévi törlesztésre, a pótdó terhére felveendő kölcsönből. Az állandó választmány a hozzájárulást jóváhagyta. Vörösmart községe huszezer forintot ígér és a pótdót akarja emelni, de nem mutatja ki reálisan a jövedelmet. Pótlás végett a határozatot az állandó választmány visszautasítani javasolta. Herczegszőlős község negyvenezer forintot ígér, a mely határozat egyhangulag hozott. Az állandó választmány e határozatot jóváhagyván, arra a kérdésre, hogy a megye maga mivel járul a vasutakhoz, a határozat függőben tartását javasolja, míg a többi érdekelt községek is nyilatkoznak a vasút ügyében.

— (Felakasztotta magát.) Véménd község határában a napokban a hatóság emberei egy utszéli fára felakasztott embert találtak, kiről megállapították, hogy már körülbelül egy hete lóghat a fán. Az akasztott ember holttestét beszállították a községbe, hol kiderült, hogy az öngyilkos Kalusek István, odaváló napszámos, kit valószínűleg nyomoruságos helyzete kergetett a halálba.

— (Az árvaszéki igazgatóválasztmány ülése.) A vármegyei árvaszéki igazgató választmány ma délelőtt félkilenc órakor ülést tartott a vármegyei házában Tormay Károly alispán elnöke alatt. Az ülésen megjelentek: Koszits Kamill vm. főjegyző, Jeszenszky Lajos árvaszéki elnök, Nagy Jenő vármegyei főügyész, dr. Mende Lajos vármegyei tiszti főorvos, dr. Johann Béla tb vármegyei főorvos, Gyenes Klétus főszámvevő, Stajevics János, Benkő Gyula, Simonffy János és dr. Szivér István, mint választmányi jegyző. Az árvaszéki igazgató választmányi ülésének csupán egy tárgya volt: a megyei árvaszéknél megüresedett tanuló-helyek betöltése. Az igazgató választmány a megüresedett helyekre hat fiú és nyolc leánygyermeket vett

fel. A felvett fiuk: Csonka József, Reiter György, Cseke Mihály, Sándor Gyula, Hochweber József, Schultz Máttyás, Halas János és Geinig István. Leányok: Hengl Katalin, Hoffmann Lidia, Fiagsz Margit, Horváth Katalin, Kovács Erzsébet, Patika Anna.

— **(Lövöldöző tolvaj.)** Jovics János nagypalli lakos házában a napokban tolvajok jártak. A zajra azonban figyelmessé lett a gazda, kire a tolvaj — midőn észrevette, hogy rajta kaptak — revolverrel rálőtt. Szerencsére a lövés nem talált, hanem meg volt neki az a haszna, hogy a lövés zajára felébredtek a szomszédok, kik üldözőbe vették a tolvajt s hosszabb hajsza után sikerült is őt elfogni. A lövöldöző tolvaj Hartung István, árpádi illetőségű, foglalkozás nélküli csavargó, kit átadtak a bíróságnak.

— **(A megyei nyugdíjválasztmány)** ma délelőtt 9 órakor ülést tartott Tormay Károly alispán elnöklete alatt. Az ülés Roszgyonyi Bertalan kérelmére, ki elhalt anyja temetése költségeire segílyt kért, elhatározta, hogy mivel az elhalt férje megyei járási utbiztos volt, a kérelemre százötven koronát megszavazni javasol. Zsolnay Gyula dr., tiszti ügyészégi joggyakornok, állásától megváltván, neki a nyugdíjalapba befizetett 123 korona 69 fillér visszatérítettni rendeltetik. Özv. Fölker Jakabnének 339 korona kegydíj állapított meg. Az öngyilkossá lett Battyáni Béla, sásdi utbiztos, temetési költségeire 250 korona a közuti alaphól kiutalványoztatik; özvegye nyugdíja 380 koronában állapított meg, mivel az elhalt 28 évig szolgált, négy kiskorú gyermeke neveltetési pótléka pedig évi 304 koronában. Özv. Németh Józsefné nyugdíjigényével elutasított, mivel öngyilkossá lett férjével nem élt együtt; az elhalt irnok gyermekei neveltetési járléka pedig évi 227 koronában állapított meg mult évi november elsejétől. Ruwald Aladár után özvegy édes anyjának temetési költségekre 150 koronát javasol kiutalványozni a választmány, melynek határozatait a mai állandó választmány jóváhagyás végett a hétfői közgyűlés elé terjeszti.

— **(Petresselyem-utca 36.)** Az ilyen ősi városban, mint a mienk, a hol napirenden vannak az őskori leletek, nem volna csoda, ha azok a bizonyos »jámbor« olvasók a fenti címet is, valami őskori lelet színhelyének tartanák. S nehogy sokáig ebben a tévhitben éljenek, ki kell jelentenünk, hogy semmi esetre sem történelmi nevezetességű hely ez a Petresselyem-utca 36. számú ház, hanem tegnap óta egész modern eszközökkel tette magát a nyomdafestékre érdemessé. A városnak van — ugyanis — egy szabályrendelete, mely szerint: »poroló ruhákat az ablakon kirázni, ablakokba helyezett cserép-virágokat locsolni, vizet az utcára (persze ablakon keresztül) kiönteni, pénzbüntetés terhe alatt, szigorúan tilos.« Nos hát ennek a városi szabályrendeletnek hire, ugylátszik nem jutott a Petresselyem-utca végére, mert hát abból a bizonyos 36. számú házból tegnap este egy hat óra tájban két arra haladó urinő nyakába egy hatalmas kancsó vizet zudítottak az emeletről s aztán látva a [támadt konsternációt, még csengő hangon kacagtak is a jól sikerült locsoláson. Nem tudjuk, ki lakik ott s nem is

vagyunk rá kíváncsiak. Ha azonban az ott lakók nem tudják is a városi szabályrendeletet, mely az ilyen kedélyeskedést szigorúan tiltja, legalább józan eszűktől volna feltételezhető, hogy vizet önteni a járók-kelők nyakába, még városi szabályrendelet nélkül sem szabad, legfeljebb kint — a vesztőhely utcában, hol nem olyan nagy a járók-kelők száma. Ez volna a legalkalmasabb hely az ilyen furcsa passziók gyakorlására.

— **(A Zsolnay-szoborra)** a pécsi kereskedelmi és iparkamarához érkezett adományokról II. kimutatás: Az I. kimutatás összege 130 korona. Ungvári agyagipari szakiskola 6, (Adakoztak: Oppé Antal, Orlovsky Károly, Müller Lajos, Pap János 1—1 kor., Krausz Adolf 2 kor.) Báltaszéki ipartestület 2, Neuschloss Ödön és Marcel Budapest 100, Kereskedelmi és iparkamara Kolozsvár 25, összesen 263 korona.

— **(Esküvő.)** Eizer Ilonka, Eizer János, kereskedő és városi törvényhatósági bizottsági tag leánya és Scholz István, cs. és kir. ezredorvos folyó folyó hó 10 én (kedden) tartják esküvőjüket a Miasszonyunkról címzett apácázárda templomában.

— **(A községi pénzszekevények.)** A belügyminiszter elrendelte, hogy a községekben tűzmentes pénzszekevényeket alkalmazzanak. A mai állandó választmány foglalkozott az ügygel s elhatározta, hogy az óvadékköteles és külön pénztárosokkal bíró községek kötelesek beszerezni tűzmentes szekevényeket; míg a pénztárnokokkal nem bíró kis községek megvasalt és falhoz erősített ládáknak kötelesek a községi pénzt tartani.

— **(Névmagyarosítás.)** Fein Mózes, paksi illetőségű, budapesti lakos, a saját és kiskorú Katalin leánya vezetéknévét, belügyminiszteri engedéllyel, Takácsra magyarosította.

— **(Eljegyzés.)** Klein Mór, uradalmi intéző Nagy-Kartalról, eljegyezte Beck Henrik leányát, Arankát, Budapesten.

— **(A gyámpénztári szabályrendelet.)** A megyei gyámpénztári szabályrendelet, mivel új segédkönyvvivői állás rendszeresített, több szakaszában módosításra szorult, hogy az új tisztviselő teendői körvonaloztassanak. A megyei állandó választmány mai ülésén eszközölte e módosításokat s közgyűlési tárgyalás után a belügyminiszterhez terjesztik fel a módosított szabályrendeletet.

— **(Ellopták a kocsiját.)** Hornig József mohács-szigeti lakos panaszt emelt a napokban az előjáróságnál, hogy kocsiszinjából valaki éjnek idején ellopta a kocsiját. A gazda panaszja folytán megindult a nyomozás, melynek során sikerült a tolvajt Petrovics Vászó cigány személyében elfogni, ki nem is vitte messze a kocsit, hanem Lakatos Mihály mohácsi lakosnak adta el. — Petrovicsot lopás, Lakatos pedig orgazdaság miatt feljelentették a bíróságnál.

— **(A megyei tiszti főorvos nyugdíjazása.)** Mende Lajos dr., Baranya-vármegye tiszti főorvosa, a jövő év január elsején nyugdíjba megy. Az állandó választmány mai ülésében ugyanis elfogadta a nyugdíjválasztmány véleményét, hogy a tiszti főorvos 2240 korona nyugdíjjal nyugdíjaztassék orvosi bizonyítványokkal igazolt munkakép-

telenség folytán, a mit a közgyűlés elé fognak hétfőn terjeszteni. Mende Lajos, tiszti főorvos harminc év óta tiszti orvosa megyénknek s érdemei a közegészség terén elvitázhatatlanul nagyok. Távoztása csak veszteség lesz a közegészségre!

— **(Elveszett.)** Tegnap este a felső-sétatéren egy aranykarperec két kővel elveszett. A becsületes megtaláló kéri, hogy a karperecet adja át a rendőrségnek.

— **(Verekedés az orr miatt.)** Vörös József és Kis Mihály garéi lakosok jóízűen borozgattak egymással a falu korcsmájában, midőn hozzájuk került Lovászi Antal odaváló legény is, ki azonban már beruggott állapotban jött a korcsmába. A legény egy darabig csak elvult csendesen a korcsmában, de a szesz nem hagyta sokáig nyugodni, hanem kötekedő hangon odaszólt Vörös Józsefnek:

— Hej bátya! Ne igyék kend annyit, hiszen beleér az orra a pohárba!

Vörösök nem válaszoltak a legény kötekedésére, de ez addig piszkálta őket, míg egyszerre csak kijöttek a sodrúkból, alaposan elnyakalták Lovászi Antalt, aztán kitették a korcsmából. A két gazda meg a legény kölcsönösen panaszt emelt egymás ellen a bíróságnál.

— **(Önkéntelen légugrás.)** Matók István, szabolcsbányatelepi lakos, a napokban éjnek idején arra lett figyelmessé, hogy házörző kutyája szokatlanul erősen ugat, mintha valamely közelgő veszélyre akarná gazdáját figyelmeztetni. Matók István kiment az udvarra, hol látta, amint valaki a padlásajtónak támasztott létrán felfelé halad. Csendesen meghuzta magát a ház fala mellett, megvárta, míg a kétségtelenül rosszszándéku ember lefeszíti a padlásajtó lakatját és bemegy. Ekkor lármát csapott a gazda, kinek kiáltásaira előjöttek a cseledek s vasvillával felfegyverkezve odaálltak a padlásajtó alá, mely elől elvitték a létrát. A zajra figyelmessé lett a padlásán működő tolvaj is, ki menekülni akarván, azon hiszemben, hogy a létra még ott van a padlásajtónál, kilépett az ajtón s leesett az őt körülvevő emberek közé. Szerencsére nagyobb baja nem történt, csak a bal kezét ficamította ki s így azonnal átadták a hatóság embereinek. A kelepcebe került tolvajt Matók Jánosnak hívják s távoli rokona Matók Istvánnak, a ki elfogta.

— **(A vizokról.)** Nehány hónappal ezelőtt érdeklődéssel olvasta a közönség a különböző folyók vizállásáról szóló jelentéseket, melyek napokon keresztül eléggé aggasztóak voltak. Most természetesen megcsappant az érdeklődés a vizek iránt, melyek bizonyára csendesen s tekintélyes apadást mutatva folynak medreikben s nem lévén veszély, a földmívelésügyi miniszterium vizrajzi osztályának jelentései is ritkábban érkeznek. A legújabb jelentések szerint a Duna közepes vizállás mellett folyik, mely csupán Mohácsnál és Paksnál ér el a közepesen felüli vizállást. A Dráva mindenütt közepes vizállás mellett folyik s a tavaszi áradáskor támadt medren felüli holtágak teljesen kiszáradtak.

— **(Gyanus megbetegedések.)** Jakab István málomi lakos és családja a napokban délután hirtelen megbetegedett kolera-gyanus tünetek között. A lakosság körében

általános megdöbbenést keltett a megbetegedés, mert attól féltek, hogy a falut meglepte a kolera. Szerencsére azonban erről szó sincs, mert mint a gyorsan előhívott orvos konstata, Jakabék megbetegedését az okozta, hogy uborka-salátát ettek ebédre s a nagy hőségben szomjazva, a szokottnál nagyobb mennyiségű vizet ittak. Az egész család most már teljesen egészséges s a faluban is újra helyreállt a nyugalom.

— **(Eltörött kocsirúd.)** Minden szerdán és szombaton sokkal nagyobb a kocsis forgalom, mint egyébkor. Egy falusi kocsis kinn a Magyar Király előtt meg akart fordulni; minthogy pedig jobbról is, balról is egy-egy kocsisor vonult végig, szűk helye volt a fordulásra, s mégis megpróbálta, de szerencsétlenségére, mert a kocsirúd eltörött s a megugrott lovakat csak nagy nehezen lehetett megfékezni. Szerencsére egyéb kár nem történt.

— **(A gazdasági cselédek lakásai.)** A vármegye tiszti főorvosa a mezőgazdasági konvenciók cselédek lakásai tárgyában tudvalevőleg szabályrendeletet dolgozott ki, melyet a megye januári közgyűlése kiadott a megyei mezőgazdasági választmánynak és a megyei gazdasági egyesületnek véleményezés végett. A két véleményrel együtt került a mai állandó választmány elé újból az ügy, a mikor is *Mende Lajos dr.* tiszti főorvos igazán a jó ügghöz méltó, lelkes beszédben szólt a tárgyról, a nagy uradalmakban a cselédek lakásai elhanyagolt voltáról, a tulzsufoltságról,

mely veszélyes a közegészségre ép úgy, mint a közerkölcsre és közbiztonságra. *A főorvost megéljenzették.* Ezután *Mándy Samu* és *Driesz Lajos* szóltak a tárgyhöz, pártolva a mezőgazdasági választmány és a megyei gazdasági egyesület által a javaslaton tett változtatásokat s az állandó választmány elhatározta, hogy a fontos ügyre vonatkozó javaslatot a véleményekkel együtt kinyomatja s így csak majd az őszi közgyűlésen fogják azt tárgyalni.

— **(Körözés.)** Székesfehérvár szab. kir. város rendőrkapitánysága valami *Horváth Györgyöt* köröztet, ki csalással terhelt a múlt hó 18.-án nyomtalanul eltűnt. *Horváth György* 35 év körül van, közép termetű, haja gesztenyebarna, kékes szemei vannak s szakálla borotvált.

— **(Sir a kis lány.)** Lehet, hogy most épen a Balaton partján is sir egy kis lány, de azt ne tessék összetéveszteni azon kis leánnyal, a ki tegnap este úgy nyolc óra tájban a pécsi Erzsébet-sétányon sirt. Végig rőtta a sétatér sorait négyszer-ötször s olyan keservesen sirt, hogy a sziklákat képes volt megindítani. Egy huszár tiszt kérdésére aztán zokogva panaszkolt bánatának okát. Lévéen ő tudniillik dajka, a ki délutánként a gyerekekkel a sétatéren van s ezenközben három forintot vesztett el, mely hat koronák hiányát csak otthon vette észre, mikor asszonyának kellett volna visszaadni. Hisz, hogy elvesztette, az is elég baj, de mi az ahhoz képest, hogy az asszonya nem hiszi el, hogy úgy vesztette el. S tovább kereste a

nyolcórái homályban az — úgylászik — örökre elveszett forintokat.

— **(Kedélyes öntözés.)** A városi öntöző kocsikról van szó. Igen üdvösséges intézmény ez ebben a rettenetes hőségben, az már tagadhatatlan. Hogy a bakon ülő kocsis kedélyes, annak csak örvendeni lehet, mert inkább szeretjük nézni a vidám arcokat, mint a szenvedő képeket s készebbek vagyunk arra, hogy együtt örvendezzünk az örvendezővel, mintsem arra, hogy együtt sirjunk a sirókkal. Ma reggel a főutcát is ilyen kedélyes kocsis öntözte, a ki, midőn befordult a főutára, szó nélkül kezdett öntözni, úgy, hogy a jobbról-balról állók csak akkor vették észre, hogy tulajdonképpen öntöznek, mikor lábaik szára már merő víz volt. Kedélyességnek ugyan kedélyesség, de semmiesetre sem vall igen nagy szellemre.

— **(Piaci botrány.)** Kisebb-nagyobb botrányok napirenden vannak a piacon, tudni való dolog s ugyszólván rovatot lehetne nyitni a napilapokban az ily botrányoknak, sőt némelyik botrányos esetből hatásos cikket lehetne írni, mint pl. az alább elmondandó esetből remek reklámciikk lenne. A mai heti-piac alkalmával ugyanis *Stern Izidor* ujságot árult. *Friss Ujságot.* Egy pécsi fiatal urinő, *P. L.-né* (nevét nem akarjuk nyilvánosságra hozni,) ujságot akart venni *Stern Izidortól* s átadott e célra az árusítónak egy forintot, a mit ez szépen zsebre vágott a nélkül, hogy vagy visszaadott volna, vagy ujságot adott volna. A körülállók látták mindezt. Mikor a

Bessie nagy sirására felnyitotta szemét az ájultan fekvő Croft.

— Még ez is! Amit tiz évig hangyaszorgalommal gyűjtöttem össze, elpusztították egy óra alatt. De legyen meg az Úr akarata.

— Örvendek — szólt közbe Müller — hogy már jobban érzi magát. Talán valamiben szolgálatára lehetnék?

— Igen. Kísérjen el bennünket Natálba. Azt hiszem, ott még az angolok az urak.

— Ugy van, de nemsokára hollandus föld lesz az is. Különbem sem teljesíthetném kívánságát, mert azt a rendeletet kaptam, hogy mind a kettőjüket fogjam el és önt, *Sil & Croft*, állítsam a haditörvényszék elé. És most kisasszony, fordult Bessiehez, engedje meg, hogy néhány szót négy szem közt válthassak önnel.

— Nem, én nem hagyom el a nagybátyámat — felelte megrémülve Bessie.

— Attól tartok — mondta kegyetlen gunnyal, hogy mégis csak el kell válnia majd tőle. Higyje meg, csak a nagybátyja érdekében cselekszik, ha szóba áll velem.

Bessie habozott. Kimondhatatlanul gyűlölte ezt az embert és félt vele egyedül lenni.

— Mit akar mondani? — kérdezte, miután nagybátyját elhurcolták mellőle.

— Kisasszony, tudja, hogy már évek óta szeretem s hogy feleségül akarom venni. A multkor kosarat adott. Most ennek dacára újból megkérem kezét. Gondolja meg jól, mielőtt végleges választ adna.

— Vajjon elítélik-e?

— Ostoba, én fogok elnökölni.

— Akkor azt a jutalmat kérem a magam számára, hogy én löhessem le a gézenguzt.

— Miért akarsz a hóhérja lenni?

— Egyszer megkorbácsoltattott, mert azt hitte, hogy kuruzsló vagyok. Hanem a mi a leányt illeti — folytatta szemtelenül vigyorogva . . .

E pillanatban olyan hatalmas ütést kapott a fejére, hogy megtántorodott.

— Te fekete gazember, hogy mersz arról a hölgyről így beszélni?!

Bessie, Bessie! — gondolta magában — mindent teerted tettem. Szeretlek úgy, ahogy más szeretni nem tud. Én kedvesem, én kedvesem, mennyire imádlak! A lelkem a tied! Az életem adnám érted!

Bessie a nagy csapás után a lemondásban keresett vigasztalást.

— Isten akarata volt! — mondogatta sűrűn nagybátyjának.

Hetekig nem kaptak semmi friss hirt, éppen semmit. Egy délelőtti lövés dördült el az ablakuk alatt.

— Pompás volt! — kiáltotta egy hang s nyomban utána holtan bukott a földre az ültetvényes egyik szolgálója. A másik percben már lovas búrok vették körül a házat.

Croft a puskájáért szaladt.

— Majd megmutatom a kutyáknak! — dörögte, hogy nem ijedünk meg tőlük.

fenti urinő követelte vissza a forintját, Stern Izidor ur egyszerűen letagadta, hogy egyáltalában látott is egy forintost. A körülállók is beleszóltak a dologba, mire a hetes számú rendőr bekísérte az ujságárust a városházára, a hol öt perc alatt megtalálta a forintot s vissza is adta. Reklámciikk pedig röviden így lehetne belőle: Mindezekből pedig következik, hogy sokkal jobb előfizetni a P. F.-re, melyért nem kell a piacra menni s ott egy forintot veszélyeztetni, sőt a P. F.-öt a házhoz szállítják ingyen stb. stb.

— (Olimpusi illat.) Egészséges levegőben lehet csak fenntartani az egészséget, különösen ily forró nyári időben. Elég megfertőzik a levegőt a szemetes kocsi s több ily nélkülözhetetlen intézmény, az utcai csatornák s számos ily régiségek. De mindez csak hagyján ahhoz a kellemetlen szaghoz képest, a mit némely helyen tapasztalhatunk. A város kellő közepén, a Gyár utcában állandóan oly bűz uralkodik, hogy csak úgy csavarja az ember orrát s a gyengébb gyomruak menten tengeri betegségbe esnek, ha lélekzetvétel nélkül nem szaladnak át az utcán. Egyenesen felhívjuk ez irtózatossá bűz okának kiderítésére és megszüntetésére a rendőrség figyelmét, mert ha valami, akkor mindenestre e bűz, károsan hat az egészségre, hisz szellőztetni sem lehet. Mellékesen megjegyezzük, hogy ez már hetek óta így tart a Gyár utcában.

— (Széles kedv.) Ebben a disznó forró időben, mint mondá Petőfink, nappal

nincs az embernek kedve még a mulatsághoz sem. Éjjel persze annál inkább indul az agyonégett halandó. Ki volt, ki sem, azt senki sem tudja, de valaki nagyon jó kedvében mehetett haza, mert a szeminárium felett levő keresztet ugyancsak felékesítette, azaz jobban mondva arcátlanul profanizálta. A fellesztett Krisztus fejére egy zsebkendőt kötött, lábaira pedig valahogy cipőt szorított, derekára övet kötött s így tovább. A kik kora reggel arra jártak, megbotránkozással vették észre az istentelenséget és siettek leszedni a rongyokat.

T a n ü g y.

Előhang egy érdemes tanférfi jubileumához.

Pécs, július hó 4.

Negyvenhároméves a pécsi állami főreáliskola. Alapított 1857-ben, de igazán eredményes és sikerdús működést csak akkor fejtett ki, mikor Dischka Győző igazgató jutott az intézet élére. Vele új korszak kezdődött az intézet történetében. Az addigi állapot mintegy varázsütésre eltűnik, a tanulók nevelésére s fegyelmeire nagyobb gondot fordítanak, a tanítás egységes, rendszeres lesz, a tanulmányi színvonal emelkedik, a tanári karban a viszály, ellenségeskedés elnémul s helyébe a kollegialis egyetértés lép. A városi hatóság embereivel megbékülnek s szinte átmenet nélkül a viszony egyszerre jóra fordul. Az intézet szertárai és könyvtárai gazdagodnak, úgy hogy amint gr. Csáky Albin miniszter 1891-ben az intézetet meglátogatta, teljes elismerését

fejezte ki úgy a talált szép rend és pontosság, mint a felszerelés gazdagsága és célszerűsége fölött.

És az intézet hírneve egyre nagyobbodott, ugyannyira, hogy az intézet mai nap mind tanulás, mind fegyelem tekintetében az ország egyik elsőrangú intézete.

És kit illet itt az oroszlanrész, kié az érdem? Dischka Győző, az intézet fáradhatatlan, munkás, rend és pontosság szerető, a maga helyén szigorú alkalmazó s kiváló pedagógus igazgatójé.

Mintaember ő, ép úgy mint tanár és mint igazgató. Harminc éve működik már s tizennyolc éve, hogy az intézetet oly fényes eredménnyel vezeti. Mindjárt igazgatósága elején megértette ő, mi hivatás várakozik reá. Megértette a kor szavát, tudta, mit követel az a reáliskoláktól. Érezte, mily fontos az intézet fölvirágoztatása Pécs városára és vele Baranya vármegyére nézve is. Pécs ugyszólván a dunántúli vidék központja s mint ilyen illő, hogy jó szervezetű reáliskolával rendelkezzen. Belátta, hogy a reáliskola főfeladata az általános tudás és műveltség fejlesztése és terjesztése és a tanítványoknak mind szellemi, mind erkölcsi kiképzése és szilárdítása. Belátta, mily fontos a reál intézmény meghonosítása és megszilárdítása a hazára nézve, hisz oly sok szép pályára készít elő. Különböző hivatalnokai, aztán technikai szakokra, mint az építészetre, gépészetre, festészetre stbre. Ily intézetnek felvirágoztatása, mely oly sok szép pályára készít elő, üdvös és hasznos is. És mindezt fényes eredménnyel vitte keresztül középiskolánk jeles igazgatója: Dischka Győző. Oly odaadással működik, fáradozik, örködik, gondoskodik, hogy az ifjuság kellő nevelésben és oktatásban részesüljön.

Nem kell messzire menni az eredmény felmutatására. Hisz tudja mindegyikünk, mily

A csapat élén Frank Müller volt.

— Mit keres itt? — rivalt rá az ültetvényes.

— Felszólítom, Silas Croft, hogy a kormány parancsából adja meg magát. Sajnálom, hogy hölgy jelenlétében kell kellemetlen kötelességem teljesíteni — mondta Bessière mutatva — de a parancs szent előttem!

— Nem értem önt. Én angol vagyok, Viktória királynő ő felsége alattvalója, mi köze tehát hozzám az ön kormányának. Én az angol királyságot tisztelem itt is és nem ismerem semmiféle köztársaságot! És miután az én házam az én váram, felszólítom, hogy rögtön távozzék.

— Az angoloknak csak annyi joguk van itt, amennyit mi nekik adunk — felelte Müller.

— Le kell löni! — kiáltották a búrok.

— Silas Croft megadja magát vagy nem? — kérdezte most nyersen Müller.

— Nem. Lázadókkal nem tárgyalok. És annyit mondhatok, hogy az utoljára látta a napot, aki kezét emel rám! Lepuffantom, mint egy kutyát!

— Hans Coetsee, lépjen elő és fogja el ezt az embert! — parancsolta Müller.

A megszólitott vonakodott a parancsnak eleget tenni s valami kifogásfélét hebegett.

— Azt akarja, hogy feljelentsem az angol-barát érzelmeiért? — kérdezte Frank Müller gunyosan.

— Megyek, megyek, hanem az a vén kópé nem ismeri a tréfát s még le talál puffantani.

— Sokáig tanakodik még? — intette a kapitány fenyegető hangon.

— Nem, nem. Már kész vagyok parancsát teljesi-

teni. Ne komédiázzék, pajtás — csitította a dühöngő ültetvényest — tegye le szépen a puskáját és legyen szives, adja meg magát.

— Gyalázatos áruló! — volt a felelet, csak próbálkozzál közelebb jönni, majd megbarátkoztatlak egy-két golyóval.

Mégis közelebb bátorzkodott. A fegyver erre eldőlt s Coetsee összeesett. A másik pillanatban Croft is golyót kapott. A búrok gúnykacaja és szitkai között hurcolták ki az ősz embert, aki magával tehetetlenül feküdt a füves földön.

— Adjatok egy korty vizet — esengett.

Bessie, aki keservesen zokogva, a verandáról nézte ezt a kinos jelenetet, odafutott nagybátyjához egy pohár vízzel.

— Köszönöm, édes — mondta suttogva a súlyosan megsebesült.

— Hat hónap mulva minden angol tul lesz a határon — szóló Croft-hoz az egyik búr. Éljen a köztársaság!

— Hazudsz, kutya! Alávalóan hazudsz! — hörögte az ültetvényes s könybe lábadt a szeme.

Most Müller lépett hozzá.

— Nem hazugság ez, Silas Croft — szólott. — Ez így lesz.

— Senki sem segít nekem behozni a szegény öregget? — kérde, remegve az elfojtott zokogástól, Bessie. Azt hiszem, már eléggé megkínóztátok a szegényt.

Hirtelen lángoszlopok csaptak ki az ablakon. Felgyújtották a házat.

nagy és jó hirben áll a pécsi áll. főreáliskola. Messze az egész országban ismerik, tudják, mily jól neveit és képzett ifjak hagyják el évente ezt az intézetet.

Minő szép eredményt ért el az egyik reál tantárgyon. Több éven át egymás után nyerik el a pécsi ifjak a matematikai versenyen az első díjat. Nem csekélység ez! Kétségkívül nagy elismerés illeti a tanárt, a ki oktató, de mégis az igazgatónak e fényből sok jut. Ott jár köztük, buzdítja, lelkesíti őket. Szóval, példával igyekszik az ifjút munkáságra bírni. Igen, példával, mert ő maga a munka, a tett embere.

Arra igyekszik, hogy a reál minden tekintetben kifogástalan produkáljon. Ha valami ünnepségre készül az intézet, ki az, ki egész lelkével, egész odaadással fáradozik akkor? Ő, az intézet lelke, az igazgató: Dischka Győző.

Tornaünnepélyek alkalmával az ének és torna ugyszólván saját személyes vezetése és felügyelete alatt adatik elő. Nem mulaszt el egy próbaórát sem, mindig jelen van. Mindenütt fáradhatatlan.

Igazságszeretete pedig páratlan. Nem büntet hiába, nem dorgál, ha nem kell és ha szigorhoz nyúl, teszi ezt azért, hogy a tanuló megjavuljon s derek ifjává legyen.

S minő mély vallásos érzülete. Minden vallás iránt a legnagyobb tisztelettel és figyelemmel viseltetik. A katolikus ifjak az ő felügyelete alatt végzik vallásos teendőiket. Nem mulaszt el egy misét sem, mindig jelen van. Az izr. tanulók szombati istentiszteletén gyakran jelen van, hogy azok a legnagyobb áhitattal viselkedjenek az Ur házában.

Leike összeforrt az intézet érdekével, mindent annak javára tesz, szóval minta tanférfiú ő, kire az egész tanári testület büszke lehet.

S minő fontos szerepet játszik társadalmi életünkben. Minden nevezetesebb mozgalomban vezérszerepet visz. Az ő kitartó buzdítása folytán keletkezett a zenés-mise társulat. A legközelebb lefolyt kilencszázados ünnepség szervezése körül mily fáradhatatlan munkásságot tunusított. Oly sok az érdeme, hogy azoknak felsorolásában kifogni nem lehet.

Nem is hozok fel többet, elég ebből ennyi is. Gyöngé még a tollam nagy munkásságának méltatásában. Nem akarom rendkívüli szerénységét megbántani. A mit tesz, nem dicsőségért teszi, munkálkodik lassan és mindig kiválóan.

Mindaz, a mit említettem róla, a legnagyobb igazság, mihez kétség nem fér, magam is nyolc évig tapasztaltam rendkívüli munkásságát s tapasztalja azt mindenki a nagy közönség körében. Mindenki hálával és szeretettel gondol reá vissza, ki csak egyszer is keze alatt volt. Nem is mondok többet, csak azt kívánom s kívánják sokan, adja az Ég, hogy még soká, nagyon soká álljon eme jeles középiskolánk élén, mely az ő igazgatása alatt emelkedett oly magasra, a minő ma.

És Dischka Győző főreáliskolai igazgató harmincéves tanári s tizenhétéves igazgatói működését ünnepeljék meg tanítványai a jövő iskolai évben. Velők ünnepelnek nemcsak az intézet volt összes növendékei, de velők fog ünnepelni Pécs városa és egész Baranyamegye s ha volt valaha érdemes, szívből-lelkben felemelő jubileum, Dischka Győző jubileuma az lesz!

(L—t.)

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A pécsi kir. törvényszék, mint csődbíróság közhírré teszi, hogy a *Günsberger Mór* elleni csődöt kényszerűség alapján megszüntette.

§ **Tojás tolvaj.** Kaposszekcsőn *Franciscsek*-nek szomszédjuk a *Szabó* Ádámék. Az

érintkező telkek határan *Franciscsek* csibe-olja állott, melyből valaki rendszeresen lopta a tojásokat. *Franciscs* megunt már a tojás hiányt s lesbe állott s a tojás tolvajt *Szabó* Ádám, tizenöt éves suhanc személyében el is csipte szerencsésen. Ezért állott ma *Szabó* Ádám a kir. törvényszék előtt, mely tulajdon elleni kihágásban mondván ki bűnösnek, őt egy napi elzárásra ítélte.

§ **Szándékos emberölés.** E címen megirtuk folyó évi január hó 21.-én, hogy a pécsi kir. törvényszék *Mosicanac* Jákó és *Antalevits* István drávaszentmártoni lakosokat tizenegy évi fegyházra ítélte, minthogy egyikük agyonlőtte *Moslovác* Mariánt s a rémtettet egymásra tolták. Azóta a kir. tábla a büntetést már felemelte tizenhárom évre. Ma hirdették ki a kir. kuria ítéletét a vádlottak előtt, mely helyben hagyta a kir. tábla ítéletét.

Séta a világ körül.

Pécs, 1900. július 4.

— Rémuralom Saint-Louisban.

Saint-Louisban, az Egyesült-Államoknak ebben a milliós lakosságú városában közel két hónap óta borzasztó állapotok vannak. Ez a város most minket, európaiakat is érdekelhet, mert a legközelebbi nemzetközi kiállítás 1903-ban Saint-Louisban akarják rendezni. A zavargások, melyek a város nyugalma földültek, az ottani városi vasut igazgatóságának és alkalmazottjainak viszálykodásából származnak. Ennek a viszálykodásnak közvetlen következménye volt, hogy az alkalmazottak abbahagyták a munkát. Azóta Saint-Louis utcáin majdnem teljesen szünetel a forgalom, mert a sztrájkoló alkalmazottak revolverrel és dinamittal támadták meg az utcákon közlekedő kocsikat. Az utcai zavargásoknak minden nap egy sereg ember esik áldozatul. Megtörtént, hogy egy kocsit a benne levőkkel együtt dinamittal levegőbe röpítettek. A ki közúti kocsira föl szállott, annak el kellett készülnie arra, hogy bármely pillanatban agyonlövök. Körülbelül két héttel ezelőtt a tömeg megtámadott egy kocsit, melyben egy fiatal lány utazott. A csöcselék a szerencsétlen leánynak letépte ruháját és testét zöld festékkel bemázolta, s azután végigüldözte a városon keresztül, míg eszméletlenül összerogyott. Ekkor kórházba szállították, a hol a kiállott ijedségtől meghalt. Hasonló esetek azóta többször ismétlődtek. A rendőrség tehetetlennek bizonyult a csöcselék garázdálkodásával szemben s a tisztességes polgárok már nem is mernek az utcára lépni. Hosszabb habozás után a polgármester végre körülbelül ezer polgárhoz fölhívást intézett, hogy alakítsanak polgárőrséget a rend helyreállítására. A legtöbben mindenféle ürügygel kimentették magukat, s a többi sem tudott semmit sem elérni. Ellenkezőleg a csöcselék dühe most a polgárőrök ellen fordult, vagyonukat rongálja és pusztítja. Az állapot annyira elmérgesedett, hogy már az sem használna, ha a vasuti igazgatóság és az alkalmazottak megegyeznének, mert a zavargókhoz a csöcselék is csatlakozott, s ezt nehéz lesz megnyugtatni. A kár, melyet a városi vasut, a sztrájkoló és első sorban a városi kereskedők hat hét alatt szenvedtek, körülbelül száz millió korona. Ezenkívül több mind száz ember meghalt az utcai zavargásoknál, míg a sebesültek számát megállapítani alig lehetséges.

— Nagy ékszerlopás Párisban.

Párisban az egyik pályaudvaron elloptak egy dobozt, a melyben értékes ékszerek voltak. A párisi rendőrfőnökség a budapesti főkapitányságot is értesítette a történt lopásról és közölte vele az ékszerek jegyzékét is. Ezek

közt van egy vízszintes irányban elhelyezett három gyémánttal ékesített 5000 frank értékű mellű. Egy légyalaku mellű, melynek háta zafir, hasa gyöngyökből, szemei rubinból, szárnyai vörös kövekből vannak kirakva; az egész platinába van foglalva. Van köztük egy arany *András*-kereszt gyöngyökkel kirakva, végre egy kis bonbonniére zománcozott ezüsből *Cecilia* véséssel.

— **A feljelentő szekrény.** A híres velencei oroszországi kiválóan praktikus és minden ízében modern változata van használatban Amerika két metropolisában: New-Yorkban és Chikagóban. Az utca-sarkokon zárt szekrények vannak elhelyezve, melyek belsejében egy óraműszerű szerkezet van, a címlapon különböző felirásokkal, mint például gyilkosság, betörés, rablás, baleset, tűz stb. A szerint, a mint a mutatót az ember az egyik vagy a másik rubrikára fordítja, megszólal a legközelebbi rendőrállomáson egy parallel gép csengettyűje és pár perc múlva kellő számú rendőr jelenik meg azon a helyen, a honnan a jelentés érkezett. A följelentő készülék azért van zár alatt, hogy a felültetéseket elkerüljék, de a szekrényhez tartozó kulcs mintegy huszezer példányban van kiosztva a városban a kereskedők, megbízható magánosok, rendőrök és újságírók között. A készülék különösen a bűntények teteseinek kinyomozásánál van nagy segítségére, a mennyiben lehetővé teszi, hogy a rendőrség gyorsan a helyszínére érkezék, a mikor is több a valószínűség, hogy a nyomra vezető adatokat sikeresen tudja fölhasználni.

— **A mocsárláz megszüntetése.** *Koch* Róbert, a ki Uj-Guineába ment, hogy ott a malária leküzdését tanulmányozza, tapasztalatait a következőkben foglalta össze: A malária épp olyan természetű, mint más ragadós betegség, például a kolera, pestis és így a malariánál is épp a könnyű megbetegedési eseteket kell a legnagyobb figyelemben részesíteni. Ha csak azokkal a betegekkel foglalkoznának az orvosok, a kik önként jelentkeznek, akkor a mocsárláz parazitáinak csak egy részét lehetne eltávolítani. A sikeres védekezés tehát megkívánja, hogy a járványsújtotta területen az orvosok minden embert, a ki csak félig-meddig is gyanus, megvizsgáljanak, hogy az elrejtett eseteket is fölfedezék és ártalmatlanná tegyék. Ez az eljárás persze nagyon fáradságos és időrabló, de a mocsárláz leküzdésére egyedül alkalmas. *Koch* Uj-Guineában is e szerint az elv szerint járt el és az elért eredményeket ennek tulajdonítja. Meggyőződése, hogy ezzel az eljárással minden mocsárláz vidéket, ha csak elegendő orvos és chinin áll rendelkezésre, a mocsárláztól teljesen, vagy megközelítőleg teljesen meg lehet szabadítani.

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomása jegyzetei

1900. július 4. reggeli 7 órakor.

Barometer (redukált) = mm. 758.2 (súlyedő)

Hőmérsék = 22.5 °C.

» maximuma: 31.0 °C

» minimuma: 18.2 °C.

Párányomás: 17.6 mm.

Relatív nedvesség: 87.

Felhőzet: ○.

Szélirány s erő:

Csapadék 24 órai:

Szárak, meleg idő várható.

Dr. Csizser.

Vidéki hátralekosainkat tisztelettel felkérjük, szíveskedjenek hátralekaikat mielőbb beküldeni.

A gazdasági egyesület a gyümölcsfa-tenyésztésért.

Pécs, 1900. július 4.

A vármegyei gazdasági egyesület jutalomdíjakat tűz ki a községi faiskola-kezelők számára. Erre vonatkozólag ma a következő értesítéseket küldték ki Ország Lajos elnök és Vörös Mihály, titkár aláírásával:

»Nagyérdemű gazdaközönség! Egyesületünk folyó évi működésébe azon rég óhajtott tervet vette fel, hogy a vármegyében a nemesített gyümölcsfáknak szaporítása céljából a szorgalmasabb községi faiskola kezelőket megjutalmazza.

Ezen cél elérésére a következő díjakat tűzte ki:

I. 1 drb. első díj	á 30 k. összesen	30 kor.
II. 2 » második díj	» 25 »	» 50 »
III. 3 » harmadik díj	» 20 »	» 60 »
IV. 4 » negyedik díj	» 15 »	» 60 »
V. 5 » ötödik díj	» 10 »	» 50 »

Összesen: 250 kor.

Azon községi faiskola kezelők, kik ezen díjakra igényt tartanak, bélyegmentes kérvényeiket az egyesületre címezve legkésőbb folyó évi július hó végéig Pécsre küldjék be.

A kérvényben hűségezen legyen felemlítve, hogy minden nemes gyümölcsfából hány darab van a kezelésük alatt levő községi faiskolában. Szederfák és vad csemeték ezen alkalommal figyelembe nem vehetők.

Később érkezett és valótlanságot tartalmazó kérvények számításba nem jöhetnek.

Midőn az egyesület ezen uton is elismerését akarja kifejezni a szorgalmas községi faiskola kezelőknek, reméli, hogy a kérvényezők minél tömegesebben jelentkeznek.

TÁVIRATOK.

— **A német követ meggyilkoltatása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A Daily Express jelenti Shanghaiből folyó hó 2-ki kelettel:

Azón a napon, melyen Ketteler német követet meggyilkolták, valamennyi pekingi követ felszólítást kapott, hogy a Cungli-Jamenbe menjen. Az angol, francia, orosz és amerikai követek árulást sejtettek és nem akarták elhagyni a követség épületét. Ketteler német követ elfogadta a meghívást s néhány tengerész katonától kísérvé elhagyta a követség épületét. Mikor a Cungli-Jamen elé ért, óriási tömeg khinai katona támadt rá s négy golyóval megsebesítette. A német tengerész katonák fölgyjútták a Cungli-Jament, de ezalatt a khinaiak a már kiszendvedett Ketteler tes-

tét iszonyuan megsebesítették. A tömeg azután megtámadta a követségeket, melyek közül nemsokára már csak az angol, a német és az olasz követségek épületei maradtak meg. Az angol követséget erősen ágyúzták a khinaiak és nagy veszteségeket okoztak az angol őrségnek, melynek kevés lövészere volt s így kénytelen volt takarékoskodni vele.

— **A német császár föllépése.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A „Wittelsbach“ hadihajó vizrebocsátása után Wilhelmshafenben diszlakoma volt, melyen Vilmos császár felköszöntvén Ruprecht bajor herceget, a többi közt kijelentette, hogy a német nemzet nem engedi magát a nagy külföldi döntéseknél félre tolatni. Ha engedne, vége volna világhatalmi állásának.

— Nem is engedem! — tett hozzá nyomatékkal.

— **Fluck Mártha esküvője.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Annak idején nagy port vert fel az az eset, hogy egy fiatal gazdasz agyonlőtte magát az ideálja szeméi előtt, annak ablaka alatt, a kertben. Fluck Mártha volt ez a leány, kinek nevét a véres dragédiával kapcsolatosan sokáig emlegették. Ma újra hír érkezik róla. S ez a hír azt mondja, hogy a szép leány férjhez ment. Budapesten az anyakönyvvezető előtt ma délben lett felesége egy Fiala Lajos nevű mérnöknek. Az esküvő egész csöndben folyt le s egyházilag még eddig nem is áldatta meg az új pár házasságát.

— **A helyzet Khinában.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Londoni jelentések szerint mult hó 27-én a pekingi angol követség állítólag meg sértetlen volt. A császár és a császárné foglyok. A hatalmat Tuano herceg ragadta magához. Peking utcáin teljes az anarkia. A másik két megölt követ a francia és az angol.

Shanghaiből jelenti az ottani angol konzul, hogy Li-Hung-Csang alkirály szigorú proklamációt ígért kibocsátani a rend helyreállítására.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
 TAIZS JÓZSEF
 kiadó.

Nyilvános köszönet.

Mindazoknak, kik boldogult fiam

ELTÉR FERENC

elhalálózása alkalmából a temetésen való megjelenés, koszorúk küldése és részvét-nyilatkozatukkal mérhetlen fájdalommat enyhíteni igyekeztek, fogadják ez uton is hálas köszönetemet.

Pécs, 1900 július hó 4 én.

özv. Eltér Ferencné.

Hirdetések.

A tettei fensikon

levő „Mecsek-Egylet“-hez címzett

vendéglő

folyó év augusztus hó 15-től fogva bérbeadó.

Bővebbet:

SCHOLZ ANTAL és FIA
 sörgyáronál.

Egy ügyes fiu

bádogos tanoncnak

felvétetik; azok, kik szegények és iskoláikat jól végezték előnyben részesülnek, sőt ruhával is elláttatnak.

Bővebbet

Fehérvári Sándor

épület és díszműbádogosnál PÉCSETT

„Stearoptinum“ (Olaj sebtapasz)

Bámulatos gyorsan gyógyító olaj-sebtapasz, amely egyetlen a maga nemében s egy régi család titka.

Budapesten a katonaságnál orvosilag rendelve.

Biztosan gyógyítja s a fájdalmat rögtön csillapítja bármily sebeknél: vágás, zuzódás, égés, fagyás, mindenféle kelevény, a női emlők gyuladása és gyűlése, a titkos betegségek, kiütések stb.

Egy adag ára használati utasítással együtt 2 korona.

A hatásért kezességet vállal, a mi, ha elmaradna, a pénzt azonnal visszaszolgáltatja a „Stearoptinum“ laboratoriuma.

A pénz beküldésével vagy utánvétellel megrendelhető a „STEAROPTINUM“ laboratoriumában:

Budapest, VII. kerület, Mexikói-ut 88., II. 25.